

POLITIKAI HIREK.

Budapesti tudósítónk telefonjelentése.

(Andrássy tanácskozásai Bécsben.) Gróf Andrássy Gyula, akit a király tegnap több, mint egy óráig kihallgatáson fogadott, ma délelőtt folytatta tanácskozásait diplomatákkal és osztrák politikusokkal. Andrássy csak az éjjel utazott vissza Budapestre.

(Apponyinak nem történt baja Bozenben.) A 48-as alkotmánypártban megdöbbenéssel értesültek az olaszoknak Bozen ellen intézett légi támadásáról, de nagy örömmel halották azt a hírt, hogy az ott üldülő Apponyi a támadás alkalmával semmi baj sem érte. Apponyi mindazonáltal már nem fog sokáig ott maradni, hanem március elején visszaérkezik a fővárosba.

(Áprilisi szünetnek a delegációk.)

Bécsből jelentik: Az osztrák és magyar delegációknak tanácskozásait bizonytalan időre ismét elhalasztották. Gróf Czernin külügyminisztert a béketárgyalások teljesen lefoglalják és ezért a delegációs tárgyalásokon nem vehet részt. Előreláthatóan a delegációk áprilisban folytatják tanácskozásait.

(Szurmay bécsi tanácskozásai.) Bécsből

jelentik: Báró Szurmay Sándor honvédelmi miniszter több megbeszélést folytatott az Oroszországgal való fogolyveseréről. Délelőtt a hadügyminiszteriumban, délután Badenben, a hadsereg főparancsnokságnál tárgyalt.

(Földes Béla népjóléti miniszter lesz.)

Földes Béla átmenetgazdasági miniszter a hét folyamán átveszi a népjóléti miniszterium vezetését. Az átmenetgazdasági miniszterium külön szervezete hír szerint megszűnik és egész terjedelmében beleolvad a kereskedelemügyi miniszteriumba. A népjóléti miniszteriumot viszont szélesebb hatáskörrel ruházzák föl.

HIREK

o o o o

Megdobbant a szive

sok szegedi menyecske, édes anyának, kis lányának, hogy végre hazajönnek azok, akik után annyi rajó sohajtas szállt, annyi ego könny hullott. Jönnek, jönnek a voroskeresztes levelezőlapok, a rozsasziemek cenzura nélkül és mindögyiket olyan örömmel veszik át, mint ha a legnagyobb lönyereményről adna hírt Sors őfelsége.

Az is. A legnagyobb lönyeremény a család tüzhelyhez visszatero ter, az anyai, mátkai szivre boruló fia, völegény. Itthon a reménység dobogtatja a sziveket, a készülődés, hogy hogyan is fogadjuk őket? A szerető szivekben egyforma az érzés melysege, tisztasága, jósága, akár szegény, akár gazaag varja vissza a maga nagy szenvedőjét. Egyforma forro könnyek fognak előbuggyanni a lelkek tükréből, a mamortól ragyogó szemekből és egyforma hevességgel fognak összedobogni a szivek. Csak azután? . . .

Mert jönnek. Elindultak százai és ezrei a szomorú, fogságos raboknak, akik talán esztendő óta várják sorvasztó számolgatásával a perceknek a szabadulás pillanatát, akik hosszú hónapok óta kopor hírt se hallottak az o szeretteikről, akikről azt sem tudjuk, hogy élnek-e, meghaltak-e, mert felőlük nem hozott hozzánk hírt a posta és tőlünk nem juthatott el hozzájuk semmi izenet. És hazajönnek a megholtaknak hittek keresni a régi tauyát. Talán pont éjjelkor kopogtatnak be a rácsos kis ablakon, vagy a bezárt kiskapun, éjjelkor, mint a hazatérő lelkek, akik nagy havas mezőkön, irdatlan erdők uttalan utain vágtak neki a sötét éjszakának.

Bánattól őszbeesavarodott édesanyák, szo-

moru lelki, fehér arcu hitvesek nem félnek majd az éjszakától, örömsikollyal az ajkukon repülnek az ismerős hangok elé, amelyek számon fognak kérni mindent, ami a multban náluk nélkül történt . . .

Jönnek . . . Elindultak gyalog. Százan, ezren, egyenként, úgy amint a hírt megkapták, hogy szabad az út. Elindultak a béke után, szívükben a hazavágyás olthatatlan lángjával, amely üzi, hajtja őket és egyben fűti az elesigázott szervezetüket, megkopott, lerongyolt ruháikat. Ninos előttük semmi akadály. A befagyott folyamok, a süppedékes mocsarak, a végtelen hómezők és égbenyuló, sötét hegyek fölött ott játszik az édes otthon délibábos képe, a holnap reménysége. És szívükben a béke. A béke. Ők már megharcolták a maguk nagy harcát, elszenvették az élet minden adóját, ők már nem akarnak mást, csak megnyugvást, békét az élettől, az emberektől, az ellenségtől, mindentől és mindenkitől.

Jönnek a szibériai, oroszországi nagy országutakon, összefogózva, fázva, éhesen. Senki, egy se akar közülük elmaradni; hiszen most már hazajönnek . . . Csak azután . . . Ha hazaértek és a szívükre öleltük őket, adjuk meg nekik, a szegényeknek legalább, a mindennapi kenyeret, azt a kenyeret, amelyet olyan szűken mértek az itthonmaradottaknak. Ezt a kenyeret azoknak, akik hazajönnek, szeretnénk az adagjában felemelni, fehérebbé, édesebbé tenni, hiszen eleget rágódtak szegények a rabkenyeren, fekete, száraz, ellopott adagu kenyéren. Szeretnénk, ha eltakarhatnánk az itthonvaló szegénységüket és eléjük tárhatnánk olesón azt, amink még van, hogy szükségüket ne szenvedjenek, hogy a keserűség ne mardosná továbbra is a lelküket. Mert tudjuk, hogy az első ölelés, az első esők, az öröm után jön a számonkérés. Ezek az emberek békét akarnak, pedig kénytelenek leszünk bevallani, hogy amíg ők távol voltak, itthon háboru volt, a legesunyább háboru. Egymást martuk, egymást akartuk megölni a drágasággal. Mert sokan vagyunk, sokan, romlásnak indult magyarok . . .

—i.

— **Osztrák ellenzéki vezérek meghívása a királyhoz.** Bécsből jelentik: Parlamenti körökben elterjedt hírek szerint az ellenzék pártvezérei meghívást kaptak audienciára őfelségéhez. Ezek előreláthatólag már meg is kezdődnek.

— **Höfer kitüntetése.** Bécsből jelentik: Lapjelentések szerint Höfer vezérőrnagy, volt közlelmezési minisztert a király vasárnap bucsukihallgatáson fogadta és átnyújtotta neki a Vaskoronarend első osztályát.

— **Szterényi Brassóban.** Brassóból jelentik: Szterényi József kereskedelemügyi miniszter kedden beszámolót tartott Brassóban. Választói bankettet rendeztek tiszteletére, amelyen Szterényi felköszöntőt mondott az erdélyi magyarság és szárszág barátságára.

— **Rósa Izsó és Weiner Miksa jobban van.** Mély részvétellel értesült az egész szegedi társadalom arról, hogy dr. Rósa Izsó országgyűlési képviselőt röviddel fölgyógyulása után újabb betegség ágyba döntötte. Weiner Miksa kamarai alelnök körülbelül egy hónap előtt a Lloydban rosszul lett. Nyomban a lakására vittek, ahol azóta fekszik. Többheti betegeskedés után úgy Rósa, mint Weiner jobban van. Rósa ágyon kívül tölti a nap magyrészét. Weiner pedig a jövő héten már ki is jár. A szegedi polgárság bizonyára örömmel értesül egy nagy kort elért és a város életében halhatatlan érdemeit szerzett képviselője, mint a puritán és örökké tevékeny kamarai alelnök állapotában beállott kedvező fordulatnak. Weinert egyébként a jövő hónapban újabb megtiszteltetés éri polgártársai részéről. Obláth Lipót ugyanis a Lloyd márciusi közgyűlésén lemond elnöki tisztéről és akkor — mint egyedüli jelöltet, bi-

zonyára egyhanguan — fogják megválasztani a Lloyd elnökévé.

— **A magyar nyelv tanítása Bulgáriában.** A Délmagyarország olvasóit annak idején részletesen informáltuk arról az akcióról, amelyet Jakab Dávid tanár indított avégből, hogy a magyar nyelv tanítását Szófiában állandósítsák. Jakab tanár ebben az ügyben a bolgár közoktatásügyi miniszternél is volt kihallgatáson, aki örömmel fogadta Jakab tervét és hajlandónak mutatkozott arra, hogy a szófia középiskolákban nyelvünk oktatását elrendelje. Kikötötte azonban, hogy a megfelelő tanerőket a magyar kormány bocsássa rendelkezésre, miután magyarul tudó tanárai nincsenek. Jakab tanár Bulgáriából való visszatérte után dr. Kelemen Béla főispán közbenjárásával memorandummal fordult gróf Apponyi Albert közoktatásügyi miniszterhez ebben az ügyben. Most egyik budapesti lap híradása szerint Jakab kezdeményezése testet is öltött, ha nem is olyan mértékben, mint ahogy ő azt tervezte. Szófiában ugyanis a bolgár kormány képviselőjének jelenlétében magyar tanfolyam nyílt meg a Magyar Keleti Gazdasági Központ támogatásával. A tanfolyamon Rostás Ferenc, az MKKJK szófiai kirendeltségének képzett és lelkes vezetője tanítja nyelvünket. Rostás annakidején Jakab tanár magyar tanfolyamát meglátogatta több ízben, hogy a nyelvtanítás módszerét és technikáját megfigyelje. Nyelvünk terjesztése Bulgáriában így jó kezekbe került és bennünket, szegedieket az így már azért is érdekel közelebről, mert hiszen a kezdeményezés városunkból indult ki.

— **Áthelyezések.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Kádas György szegedi gyógypedagógiai tanítót a borosjenői állami gyógypedagógiai nevelő- és foglalkoztató-intézetbe, Fehérvári Sándor szegedi gyógypedagógiai tanítót a siketnémák körmozgatóintézetébe helyezte át.

— **A város sertései.** A közlelmezés céljaira a város sertéseket hizlaltatott Szegeden is és Békéscsaban is. Most lett volna az ideje, hogy a sertések vágásra kerüljenek és rendeltetésüknek megfelelően a közlelmezés szükségleteit fedezzék a husból és zsirból. Pár hét előtt hírt adtunk arról, hogy a békéscsabai sertések legközelebb megérkeznek és éppen akkor, amikor a szállítás ideje elérkezett, a központból megtiltották a sertések szállítását, a hizott sertéseket pedig lefoglalták. Ebből az érthetetlen intézkedésbe sem a város polgármestere, sem a közlelmezési hivatal vezetője nem törődhetek bele és ebből eredt, hogy Balogh Károly a napokban felutazott Budapestre, hogy megvédje a város érdekeit, az illetékes faktoroknál a békéscsabai sertések feloldását kieszközölje és a sertések ideszállítására az engedélyt megkapja. Balogh Károly intervenciája eredménnyel járt, mert a földmivelésügyi miniszter a békéscsabai sertések hizlaltására az engedélyt megadta és ennek az engedélynek alapján a közlelmezési miniszter a lefoglalást feloldotta, egyben megengedte, hogy a békéscsabai sertéseket a szegedi közlelmezés céljaira ide szállíthassák. A város vezetőségének előre való gondossága és ismételt közbelépése folytán a közlelmezés ismét sertéshushoz és zsirhoz fog jutni és egyelőre megszűnik az az állapot, amire még gondolni is kellemetlen, hogy a lakosság zsir nélkül maradjon. A központban az a nézet, hogy lisztben és zsirban gyengébben állunk ma, mint tavaly júliusban és ha ez az állítás födi a valóságot, annak semmi más az oka és előidézője, mint a különböző központok és leginkább a Zsirközpont. Ideje volna már rendet teremteni a központok között és különösen arra törekedni, hogy a központok gáncsot ne vethessenek a városok közlelmezési törekvéseinek. — A városi közlelmezési hivatal felhívja azokat, akik a békéscsabai sertésekből jegyeztek, hogy március 4-től kezdődőleg utalványért jelentkezzenek Ortutay István osztályvezetőnél (közlelmezési hivatal, első emelet 4.)